

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. rugsėjo 4 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 – 53 straipsnis – 1 priede esanti pažyma dėl teismo sprendimo civilinėse ir komercinėse bylose – Kilmės teismo įgaliojimai – Jurisdikcijos taisyklių dėl bylų, susijusių su vartojimo sutartimis, galimų pažeidimų buvimo tikrinimas *ex officio*“

Byloje C-347/18

dėl *Tribunale di Milano* (Milano teismas, Italija) 2018 m. gegužės 14 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2018 m. gegužės 28 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Alessandro Salvoni

prieš

Anna Maria Fiermonte

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai C. Toader (pranešėja), A. Rosas, L. Bay Larsen ir M. Safjan,

generalinis advokatas M. Bobek,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Pucciariello,
- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek, J. Vláčil ir A. Kasalická,
- Airijos, atstovaujamos J. Quaney, G. Hodge, M. Browne ir A. Joyce,
- Europos Komisijos, atstovaujamos F. Moro, M. Heller ir M. Wilderspin,

susipažinęs su 2019 m. gegužės 7 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: italų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1), iš dalies pakeisto 2014 m. lapkričio 26 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2015/281 (OL L 54, 2015, p. 1) (toliau – Reglamentas Nr. 1215/2012), 53 straipsnio ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Alessandro Salvoni ir Anna Maria Fiermonte ginčą dėl sumų, kurias ji turi jam sumokėti už paslaugas, kurias jis suteikė kaip advokatas.

Teisinis pagrindas

- 3 Reglamento (ES) 1215/2012 29 ir 32 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(29) <...> Taigi asmeniui, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, turėtų būti suteikta galimybė prašyti atsakyti pripažinti arba vykdyti teismo sprendimą, jei jis mano, kad esama vieno iš atsakymo pripažinti pagrindų. <...>

<...>

(32) siekiant informuoti asmenį, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, apie kitoje valstybėje narėje priimto teismo sprendimo vykdymą, pagal šį reglamentą nustatyta pažyma, prireikus kartu su teismo sprendimu, turėtų būti įteikta tam asmeniui per pagrįstą laiką prieš taikant pirmą vykdymo priemonę. Šiame kontekste pirmoji vykdymo priemonė reiškia pirmąją vykdymo priemonę po tokio įteikimo.“
- 4 Reglamento Nr. 1215/2012 17–19 straipsniai yra šio reglamento II skyriaus, nustatančio jurisdikcijos taisyklės, o tiksliau – šio skyriaus 4 skirsnio „Jurisdikcija dėl bylų, susijusių su vartojimo sutartimis“ dalis. Šio reglamento 17 straipsnio 1 dalies c punkte numatyta:

„1. Jurisdikcija dėl bylų, susijusių su vartojimo sutartimis, kurias sudaro asmuo, vartotojas, ir kurių dalykas nėra laikomas šio asmens komercine ar profesine veikla, nustatoma pagal šį skirsnį, nedarant poveikio 6 straipsniui ir 7 straipsnio 5 punktui, jeigu:

<...>

c) visais kitais atvejais, sutartis buvo sudaryta su asmeniu, vykdančiu komercinę arba profesinę veiklą valstybėje narėje, kurioje yra vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, arba kitu būdu tokią veiklą susiejančiu su minėta valstybe nare ar keliomis valstybėmis, įskaitant tą valstybę narę, ir jeigu sutartis priskiriama tokios veiklos sričiai.“
- 5 Minėto reglamento 18 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Kita sutarties šalis gali pareikšti ieškinį vartotojui tik valstybės narės, kurioje yra vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, teismuose.“
- 6 To paties reglamento 28 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Jeigu atsakovui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra vienoje valstybėje narėje, pareiškiamas ieškinyje kitos valstybės narės teisme ir jis neatvyksta į teismą, teismas savo iniciatyva paskelbia, kad neturi jurisdikcijos, nebent jo jurisdikcija numatyta pagal šio reglamento nuostatas.“

7 Reglamento Nr. 1215/2012 37 straipsnio 1 dalis išdėstyta taip:

„1. Šalis, norinti, kad valstybėje narėje būtų pripažintas kitoje valstybėje narėje priimtas teismo sprendimas, pateikia:

- a) teismo sprendimo kopiją, atitinkančią sąlygas, būtinas jo autentiškumui patvirtinti, ir
- b) pagal 53 straipsnį išduotą pažymą.“

8 Šio reglamento 42 straipsnyje numatyta:

„1. Kad valstybėje narėje būtų vykdomas kitoje valstybėje narėje priimtas teismo sprendimas, pareiškėjas kompetentingai vykdomo institucijai pateikia:

- a) teismo sprendimo kopiją, atitinkančią sąlygas, būtinas jo autentiškumui patvirtinti, ir
- b) pagal 53 straipsnį išduotą pažymą, kuria patvirtinama, kad teismo sprendimas vykdytinas, ir kurioje pateikiama teismo sprendimo santrauka ir, atitinkamais atvejais, informacija apie atlygintinas bylinėjimosi išlaidas ir palūkanų apskaičiavimą.

2. Kad valstybėje narėje būtų vykdomas kitoje valstybėje narėje priimtas teismo sprendimas, kuriuo skiriamos laikinosios priemonės, įskaitant apsaugos priemones, pareiškėjas kompetentingai vykdomo institucijai pateikia:

- a) teismo sprendimo kopiją, atitinkančią sąlygas, būtinas jo autentiškumui patvirtinti;
- b) pagal 53 straipsnį išduotą pažymą, kurioje aprašoma priemonė ir patvirtinama, kad:
 - i) teismas turi jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės;
 - ii) teismo sprendimas yra vykdytinas kilmės valstybėje narėje; ir
- c) jei priemonė buvo skirta neįteikus atsakovui šaukimo į teismą – sprendimo įteikimo įrodymą.

<...>“

9 Minėto reglamento 43 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Jei prašoma vykdyti kitoje valstybėje narėje priimtą teismo sprendimą, pagal 53 straipsnį išduota pažyma asmeniui, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, įteikiama prieš taikant pirmąją vykdomo priemonę. Kartu su pažyma pateikiamas teismo sprendimas, jei jis tam asmeniui dar nebuvo įteiktas.“

10 Dėl atsisakymo pripažinti ir vykdyti teismo sprendimą to paties reglamento 45 straipsnio 1 dalies e punkte ir 2 dalyje numatyta:

„1. Bet kurios suinteresuotosios šalies prašymu teismo sprendimas nepripažįstamas, jei:

<...>

- e) teismo sprendimas prieštarauja:
 - i) II skyriaus 3, 4 arba 5 skirsniams, jeigu atsakovas buvo draudėjas, apdraustasis, draudimo sutarties naudos gavėjas, žalą patyrusi šalis, vartotojas arba darbuotojas; arba

<...>

2. Nagrinėdamas 1 dalies e punkte nurodytus jurisdikcijos pagrindus, teismas, kuriam pateiktas prašymas, turi remtis nustatytais faktais, kuriais kilmės teismas grindė savo jurisdikciją.“
- 11 Kaip numatyta Reglamento Nr. 1215/2012 46 straipsnyje, „[a]smeniui, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, pateikus prašymą, teismo sprendimą atsisakoma vykdyti tuo atveju, jei nustatomas vieno iš 45 straipsnyje nurodytų pagrindų buvimas“.
- 12 Pagal šio reglamento 53 straipsnį „[k]ilmės teismas bet kurios suinteresuotosios šalies prašymu išduoda pažymą, naudodamasis I priede nustatyta forma“.
- 13 Šios formos 4 punkte „Teismo sprendimas“ yra 4.6.2 dalis, kurioje kilmės teismas laikinosios ar apsaugos priemonės paskyrimo atveju nurodo priemonę paskyrusio teismo jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 14 2015 m. lapkričio 3 d. pareikštame ieškinyje advokatas A. Salvoni, kurio kontora yra Milane (Italija), paprašė *Tribunale di Milano* (Milano teismas) išduoti mokėjimo įsakymą A.M. Fiermonte, kurios nuolatinė gyvenamoji vieta yra Hamburge (Vokietija), atžvilgiu dėl už jo paslaugas, suteiktas ginčijant jo klientės tėvo asmeninį testamentą, mokėtinų sumų.
- 15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išdavė mokėjimo įsakymą dėl sumos, palūkanų ir bylinėjimosi išlaidų sumokėjimo. Kadangi A. M. Fiermonte nepateikė prieštaravimų dėl šio įsakymo, A. Salvoni, siekdamas įsakymo vykdymo, paprašė to paties teismo remiantis Reglamento Nr. 1215/2012 53 straipsniu išduoti pažymą pagal šio reglamento I priede nustatytą formą.
- 16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas *ex officio* atliko paiešką internete, iš kurios paaiškėjo, kad A. Salvoni užsiima veikla, susijusia su Vokietija. Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas paprašė A. Salvoni nurodyti, kurioje kontoroje jis vykdė savo veiklą būdamas A.M. Fiermonte advokatas. A. Salvoni pateikti dokumentai patvirtina, kad jo veikla buvo susijusi su Vokietija, o A.M. Fiermonte nuolatinė gyvenamoji vieta tuo metu, kai A. Salvoni jai atstovavo kaip advokatas, buvo Vokietijoje.
- 17 Manydamas, kad A. Salvoni ir A.M. Fiermonte santykiai gali būti prilyginti vartojimo teisiniam santykiams, ir įvertinęs informaciją apie A. Salvoni profesinę veiklą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas padarė išvadą, kad mokėjimo įsakymas buvo išduotas pažeidžiant jurisdikcijos taisykles, nustatytas Reglamento Nr. 1215/2012 II skyriaus 4 skirsnyje, kuriame reglamentuota jurisdikcija dėl bylų, susijusių su vartojimo sutartimis.
- 18 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui iškilo abejonių dėl teismo, kuriam pateiktas prašymas išduoti Reglamento Nr. 1215/2012 53 straipsnyje nurodytą pažymą, įgaliojimų, kai pagal nacionalinę proceso teisę galutiniu tapęs teismo sprendimas buvo priimtas pažeidžiant šiame reglamente numatytas jurisdikcijos taisykles.
- 19 Visų pirma, šiam teismui kyla klausimas dėl to, ar Reglamento Nr. 1215/2012 53 straipsnyje nustatyta, kad teismas, kurio prašoma išduoti pažymą, privalo kilmės valstybėje priimtą sprendimą perkelti į šią pažymą identiška, ar jis gali *ex officio* informuoti atsakovą vartotoją, kurio atžvilgiu sprendimas turi būti vykdomas kitoje valstybėje narėje nei kilmės valstybė, apie galimą jurisdikcijos taisyklių, nustatytų šio reglamento II skyriaus 4 skirsnyje, pažeidimą, taigi ir apie galimybę prieštarauti to sprendimo pripažinimui, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 45 straipsnio 1 dalies e punktą.

- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad Reglamento Nr. 1215/2012 42 ir 53 straipsniai, atrodo, gali būti aiškinami taip, kad teismas, į kurį kreipiamasi dėl tos pažymos išdavimo, neturi jokios diskrecijos ir privalo automatiškai perkelti atitinkamo įsakymo turinį į šio reglamento I priede pateiktą formą, kad patvirtintų, jog sprendimas yra vykdytinas kilmės valstybėje narėje.
- 21 Vis dėlto tas teismas mano, kad dėl tokio aiškinimo gali būti pažeistas Chartijos 47 straipsnis, kaip jį vartotojų apsaugos srityje aiškina Teisingumo Teismas. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos ir visų pirma iš 2012 m. birželio 14 d. Sprendimo *Banco Español de Crédito* (C-618/10, EU:C:2012:349, 39, 41 ir 43 punktai) ir 2016 m. vasario 18 d. Sprendimo *Finanmadrid EFC* (C-49/14, EU:C:2016:98, 46 punktas) matyti, kad mažiau palanki vartotojo padėtis, palyginti su pardavėju ar tiekėju, kiek tai susiję su galimybe derėtis ir informacijos lygiu, gali būti kompensuota tik pozityviais teismo, kurio pareiga – *ex officio* išnagrinėti galimas nesąžiningas sutarties sąlygas, kai tik jam tampa žinomos šiuo atžvilgiu reikalingos teisinės ir faktinės aplinkybės, veiksmais.
- 22 Dėl Reglamento Nr. 1215/2012 53 straipsnyje nurodytos pažymos šis teismas pažymi, kad, kaip 2016 m. birželio 16 d. Sprendime *Pebros Servizi* (C-511/14, EU:C:2016:448) Teisingumo Teismas nurodė dėl 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 805/2004, sukuriančio neginčytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą (OL L 143, 2004, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk. 7 t., p. 38), 9 straipsnyje numatytos pažymos, teismo sprendimo patvirtinimas yra teismo pobūdžio veiksmas. Dėl 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk. 4 t., p. 42) nustatytos tvarkos Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, kad šio reglamento 54 straipsnyje numatytos pažymos funkcija yra supaprastinti kilmės valstybėje narėje priimto sprendimo paskelbimą vykdytinu (2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Trade Agency*, C-619/10, EU:C:2012:531, 41 punktas). Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pabrėžia, kad pagal Reglamente Nr. 1215/2012 nustatytą tvarką tokios pažymos svarba buvo padidinta.
- 23 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad jis privalo suderinti Reglamente Nr. 1215/2012 numatytą tikslą – greitą sprendimų judėjimą – ir veiksmingą vartotojų apsaugą, naudodamasis galimybe išduodant šio reglamento 53 straipsnyje numatytą pažymą *ex officio* informuoti vartotoją apie jurisdikcijos taisyklių, numatytų šio reglamento II skyriaus 4 skirsnyje, pažeidimą.
- 24 Šiomis aplinkybėmis *Tribunale di Milano* (Milano teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Reglamento <...> Nr. 1215/2012 53 straipsnis ir [Chartijos] 47 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad jais kilmės teismui, kurio prašoma, remiantis galutiniu sprendimu, išduoti [šio] reglamento <...> 53 straipsnyje nurodytą pažymą, draudžiama *ex officio* įgyvendinti įgaliojimus patikrinti, ar nebuvo pažeistos [to] reglamento <...> II skyriaus 4 skirsnyje nustatytos taisyklės, siekiant informuoti vartotoją apie pažeidimą (jeigu jis būtų nustatytas), kad tas vartotojas, žinodamas visas aplinkybes, galėtų įvertinti galimybę pasinaudoti minėto reglamento 45 straipsnyje nurodytomis teisių gynimo priemonėmis?“

Dėl prejudicinio klausimo

Dėl priimtinumų

- 25 Visų pirma reikia nustatyti, ar teismas, kurio prašoma išduoti pažymą pagal Reglamento Nr. 1215/2012 53 straipsnį, veikia vykdydamas teismo pobūdžio funkcijas, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį, ar vykdoma procedūra yra išimtinai administracinio pobūdžio arba ne ginčo procedūra.
- 26 Iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad, nors pagal SESV 267 straipsnį kreipimasis į Teisingumo Teismą nepriklauso nuo to, ar procesas, per kurį nacionalinis teismas pateikia prejudicinį klausimą, grindžiamas rungimosi principu, nacionaliniai teismai gali kreiptis į Teisingumo Teismą tik nagrinėdami ginčą ir turėdami priimti sprendimą pagal teismo pobūdžio sprendimui priimti skirtą procesą (2016 m. birželio 16 d. Sprendimo *Pebros Servizi*, C-511/14, EU:C:2016:448, 24 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 27 Frazė „sprendimui priimti“, kaip ji suprantama pagal SESV 267 straipsnio antrą pastraipą, apima visą procesą, kuriam pasibaigus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas priima sprendimą, todėl ji turi būti aiškinama plačiai, siekiant išvengti situacijos, kai daug procesinių klausimų pripažįstami nepriimtinais ir negali būti aiškinami Teisingumo Teismo ir kai šis negali aiškinti visų Sąjungos teisės nuostatų, kurias turi taikyti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 16 d. Sprendimo *Pebros Servizi*, C-511/14, EU:C:2016:448, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 28 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas 2019 m. vasario 28 d. Sprendimo *Gradbeništvo Korana* (C-579/17, EU:C:2019:162) 39–41 punktuose nusprendė, kad kilmės teismas vykdo teismo funkcijas tikrinamas, ar yra kompetentingas išduoti pažymą pagal Reglamento Nr. 1215/2012 53 straipsnį.
- 29 Ši išvada neapsiriboja tik tais atvejais, kai yra ginčijama jurisdikcija išduoti tokią pažymą, nes institucija, kuri išduoda šiame straipsnyje nurodytą pažymą, teismo pobūdžio funkcijas turi vykdyti ir kitais atvejais.
- 30 Reglamento Nr. 1215/2012 53 straipsnyje numatytos pažymos funkcijos šiuo reglamentu nustatytoje sistemoje pateisina tai, kad kilmės teismas vykdo teismo pobūdžio funkcijas, kai prašomame vykdyti sprendime nėra dalies informacijos, kuri turi būti perkelta į pažymą, kai dėl šios informacijos dalies reikalingas paaiškinimas šiame sprendime arba ji yra ginčytina. Tokiais atvejais šis teismas tęsia ankstesnį teismo procesą, taip užtikrinamas visišką jo veiksmingumą, nes be pažymos sprendimas negali laisvai judėti Europos teismo erdvėje. Tokia išvada atitinka būtinumą užtikrinti greitą teismo sprendimų vykdymą, kartu išsaugant teisinę saugumą, grindžiamą abipusiu pasitikėjimu, vykdančiam teisingumą Europos Sąjungoje.
- 31 Taigi pažymos išdavimo procedūra pagal Reglamento Nr. 1215/2012 53 straipsnį yra teismo pobūdžio, todėl nacionalinis teismas, į kurį kreipiamasi vykstant tokiai procedūrai, turi teisę pateikti Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą.
- 32 Tuo remiantis darytina išvada, kad šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl esmės

- 33 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1215/2012 53 straipsnis, siejamas su Chartijos 47 straipsniu, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį kilmės teismui, kurio prašoma išduoti šiame 53 straipsnyje nurodytą pažymą dėl galutinio sprendimo,

- draudžiama *ex officio* patikrinti, ar nebuvo pažeistos šio reglamento II skyriaus 4 skirsnio nuostatos, siekiant informuoti vartotoją apie pažeidimą (jeigu jis būtų nustatytas), kad tas vartotojas, žinodamas visas aplinkybes, galėtų įvertinti galimybę pasinaudoti minėto reglamento 45 straipsnyje nurodytomis teisių gynimo priemonėmis.
- 34 Visų pirma reikia pažymėti, kad iš Reglamento Nr. 1215/2012 42 straipsnio 1 dalies b punkto ir 2 dalies b punkto palyginimo matyti, kad teismas, kuriam pateiktas prašymas išduoti pažymą, neturi tikrinti bylą iš esmės išnagrinėjusio teismo jurisdikcijos, tačiau turi tai daryti sprendimo skirti laikinąsias ar apsaugos priemones atveju.
- 35 Pagal šio reglamento 42 straipsnio 1 dalies b punktą tam, kad būtų vykdomas sprendimas dėl bylos esmės, pareiškėjas turi pateikti pažymą, patvirtinančią tai, kad sprendimas yra vykdytinas, o minėto reglamento 42 straipsnio 2 dalies b punkte numatyta, kad pažymoje, pateikiamoje tam, kad būtų vykdomas sprendimas, kuriuo skiriamos laikinosios ar apsaugos priemonės, turi būti konkrečiai patvirtinta, kad kilmės teismas turėjo jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės.
- 36 Šią išvadą patvirtina minėtos pažymos, esančios to paties reglamento I priede, turinys, visų pirma šio priedo 4.6.2 punktas, skirtas laikinųjų ar apsaugos priemonių taikymo atveju.
- 37 Šis išskyrimas suderinamas su tuo, kad kitais atvejais teismas, kuriam pateiktas prašymas išduoti pažymą, yra kilmės teismas, priėmęs sprendimą dėl bylos esmės, kurio pripažinimo ir vykdymo prašoma, ir todėl formaliai patvirtinęs – tiesiogiai ar netiesiogiai – savo jurisdikciją priimdamas atitinkamą sprendimą pagal Reglamento Nr. 1215/2012 2 straipsnį.
- 38 Antra, iš Reglamento Nr. 1215/2012 53 straipsnio formuluotės matyti, kad kilmės teismas turi pareigą išduoti pažymą, kai suinteresuotoji šalis pateikia atitinkamą prašymą. Tačiau ši nuostata jokių būdu nenumato to, kad šis teismas turėtų nagrinėti bylos aspektus, nesusijusius su šios nuostatos taikymu, pavyzdžiui, klausimus dėl bylos esmės ir jurisdikcijos, kurie jau buvo išspręsti teismo sprendime, kurį prašoma įvykdyti. Be to, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad minėta pažyma išduodama beveik automatiškai (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Trade Agency*, C-619/10, EU:C:2012:531, 41 punktą).
- 39 Tai reiškia, kad Reglamento Nr. 1215/2012 53 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo kilmės valstybės narės teismui, kurio prašoma išduoti šiame straipsnyje nurodytą pažymą dėl vartotojo atžvilgiu priimto galutinio sprendimo, draudžiama tokioje byloje kaip pagrindinė *ex officio* patikrinti, ar tas sprendimas buvo priimtas laikantis šiame reglamente numatytų jurisdikcijos taisyklių.
- 40 Trečia, dar reikia patikrinti, ar šią išvadą gali paneigti 21 punkte paminėta, su 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk. 2 t., p. 288), kuri siejama su Chartijos 47 straipsniu, susijusi Teisingumo Teismo jurisprudencija, kiek iš jos matyti, kad kilmės teismui numatyta pareiga *ex officio* informuoti vartotoją dėl galimo pažeidimo, kad būtų atkurta pusiausvyra tarp vartotojo ir pardavėjo ar tiekėjo.
- 41 Pirma, kiek tai susiję su Reglamentu Nr. 1215/2012 nustatytais jurisdikcijos taisyklėmis, pažymėtina, kad jo 18 konstatuojamojoje dalyje teigiama, jog silpnesnioji šalis turėtų būti ginama pagal jurisdikcijos taisyklės, kurios yra palankesnės tokios šalies interesams negu bendrosios taisyklės.
- 42 Šis tikslas įgyvendinamas Reglamente Nr. 1215/2012 numatytais konkrečiomis procedūrinėmis nuostatomis. Iš šio reglamento 17 straipsnio 1 dalies matyti, kad šiame reglamente numatytais atvejais jurisdikcija turi būti nustatoma remiantis sutartimis, sudarytoms vartotojo ir pardavėjo ar tiekėjo, taikomomis specialiomis taisyklėmis, apibrėžtomis šio reglamento II skyriaus 4 skirsnyje.

- 43 Antra, kiek tai susiję su sprendimo pripažinimu ir vykdymu valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 1215/2012 29 konstatuojamąją dalį asmeniui, kurio atžvilgiu prašoma vykdyti teismo sprendimą, turėtų būti suteikta galimybė prašyti atsisakyti pripažinti arba vykdyti teismo sprendimą, jei jis mano, kad yra vienas iš atsisakymo pripažinti pagrindų, įskaitant galimą specialiosios jurisdikcijos taisyklių pažeidimą.
- 44 Tokiomis aplinkybėmis, kaip savo išvados 76 ir 77 punktuose nurodė generalinis advokatas, Teisingumo Teismo jurisprudencija, susijusi su Direktyva 93/13, negali būti perkelta į Reglamento Nr. 1215/2012, kuriame numatytos procedūrinio pobūdžio normos, kontekstą, kai Direktyva 93/13 siekiama minimaliai suderinti valstybių narių teisės aktus dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais.
- 45 Chartijos 47 straipsnyje numatyta teisė į veiksmingą gynybą nėra pažeidžiama, nes Reglamento Nr. 1215/2012 45 straipsnis leidžia atsakovui pasiremti galimu jurisdikcijos dėl su vartojimo sutartimis susijusių bylų taisyklių, numatytų šio reglamento II skyriaus 4 skirsnyje, pažeidimu.
- 46 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1215/2012 53 straipsnis, siejamas su Chartijos 47 straipsniu, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį kilmės teismui, kurio prašoma išduoti šiame 53 straipsnyje nurodytą pažymą dėl galutinio sprendimo, draudžiama *ex officio* patikrinti, ar nebuvo pažeistos šio reglamento II skyriaus 4 skirsnio nuostatos, siekiant informuoti vartotoją apie pažeidimą (jeigu jis būtų nustatytas), kad tas vartotojas, žinodamas visas aplinkybes, galėtų įvertinti galimybę pasinaudoti minėto reglamento 45 straipsnyje nurodytomis teisių gynimo priemonėmis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 47 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, iš dalies pakeisto 2014 m. lapkričio 26 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2015/281, 53 straipsnis, siejamas su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį kilmės teismui, kurio prašoma išduoti šiame 53 straipsnyje nurodytą pažymą dėl galutinio sprendimo, draudžiama *ex officio* patikrinti, ar nebuvo pažeistos šio reglamento II skyriaus 4 skirsnio nuostatos, siekiant informuoti vartotoją apie pažeidimą (jeigu jis būtų nustatytas), kad tas vartotojas, žinodamas visas aplinkybes, galėtų įvertinti galimybę pasinaudoti minėto reglamento 45 straipsnyje nurodytomis teisių gynimo priemonėmis.

Parašai.